

A... Törvényszék a ... Ügyvédi Iroda (ügyintéző ...) által képviselt kiskorú ... (...) felperesnek - a ...Ügyvédi Iroda (ügyintéző) által képviselt ... (...) I. rendű, ... ügyvezető által képviselt ... Kft. (...) II. rendű és ... (...) jogtanácsos által képviselt ... Zrt. (...) III. rendű alperesek ellen szerződés semmisségének megállapítása iránt indult perében a ...Járásbíróság 2015. március 10. napján P. ... sorszám alatt meghozott ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a járásbíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 63.500.- (Hatvanháromezer-ötszáz) forint fellebbezési perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A járásbíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes ... unokahúga és keresztlánya, míg a felperes ... egyetlen leszármazója. Az I. rendű alperessel ... szoros családi kapcsolatot ápol, míg a felperessel a gyermekjóléti szolgáltatón keresztül tartotta a kapcsolatot, amely ... halálát megelőzően mintegy egy évvel megszakadt. 2010. elején az I. rendű alperes és ... a II. rendű alperes szalonjában megtekintették az 5.700.000.-forint eladási árért kiállított ... típusú gépjárművet. 2012. január 28-án gépkocsi megrendelő került kiállításra, amelyben az I. rendű alperes, mint tulajdonos, ... pedig mint üzembentartó megrendelték a gépjárművet. Ugyanezen a napon 500.000.-forint foglaló... aláírásával átadásra került a II. rendű alperesnek. A 2010. február 1. napján kiállított számla az I. rendű alperes nevére szólt 5.200.000.-forint fizetendő vételárról. Ezt követően 2010. február 5. és 2010. február 8. napján 2.600.000.-2.600.000.-forintról a II. rendű alperes bevételi pénztárbizonylatot állított ki. Az egyik bizonylaton befizetőként ... neve került feltüntetésre. A gépjármű forgalmi engedélyébe 2010. február 4. napján az I. rendű alperest tulajdonosként, ... üzemben tartóként jegyezték be. A későbbiekben, mint üzembentartó kötötte meg a gépjárműre a felelősségbiztosítási szerződést és annak díjait is ő fizette. A gépjárművet nagyobb mértékben ..., kisebb mértékben az I. rendű alperes használta.

2011. augusztus 26. napján az I. rendű alperes lakossági bankszámla szerződést kötött a III. rendű alperes jogelődjével, a ... Zrt.-vel. A szerződésen szereplő ügyfél kizárólag az I. rendű alperes volt, aki azt saját kezű aláírásával látta el. ... ezen az iraton, mint meghatalmazott szerepelt, aki a meghatalmazás visszavonásáig a számlák felett jogosult volt önállóan rendelkezni. ... 2013. augusztus 5. napján végintézkedés hátrahagyása nélkül elhunyt. Törvényes örököse egyetlen gyermeke, a kiskorú felperes.

A felperes elsődleges kereseti kérelmében az I. és II. rendű alperes között a ... típusú személygépkocsi adásvételére vonatkozó szerződés, továbbá az I. és III. rendű alperes között létrejött bankszámlaszerződés semmisségének a megállapítását kérte azok színleltége miatt,

továbbá kérte annak megállapítását, hogy mindkét szerződés néhai ..., valamint a II. és III. rendű alperesek között jött létre. Keresetének jogalapjául a Ptk. 207. § (6) bekezdését jelölte meg. Másodlagosan a Ptk. 205. §-ára hivatkozással annak megállapítását kérte, hogy ezen szerződések akarathiba miatt érvényesen nem jöttek létre, ugyanis az I. rendű alperesnek nem volt gépkocsi-vásárlási, illetve bankszámlanyitási, és betételhelyezési szándéka, mivel ilyen szándéka néhai ... volt. Végül harmadlagos kereseti kérelmében a III. rendű alperessel létrejött bankszámla szerződés alapján a bankszámlán elhelyezett pénzeszközökre nézve néhai ... tulajdonjogának megállapítását kérte a Ptk. 529. § (1) bekezdése és a Ptk. 115. § (1) bekezdése alapján.

Az I. és a III. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, míg a II. rendű alperes a keresetre határozottan nyilatkozni nem tudott.

A bíróság a felek jogvitájának elbírálásakor a 2013. évi CLXXVII. 50. §(1) bekezdése alapján a Polgári törvénykönyvről szóló 1959.- évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta.

Az elsődleges kereseti kérelemmel kapcsolatban kifejtette, hogy a színlelés okából való semmisség megállapításához az szükséges, hogy mindkét fél tudatosan, egyező akarattal ne kívánja megkötni a szerződést. Mind a II. , mind a III. rendű alperes nyilatkozata szerint az I. rendű alperessel a szerződéseket meg kívánták kötni és meg is kötötték. A II. rendű alperes a gépkocsit értékesíteni kívánta, a III. rendű alperes pedig a bankszámla szerződést meg akarta kötni és akaratuk alapján az ügyletek létre is jöttek. Amennyiben pedig az I. rendű alperesnek valamely rejtett indoka lett volna a szerződés megkötésekor, úgy az a Ptk. 207. § (5) bekezdése alapján a szerződés érvényessége szempontjából közömbös. Mindezekre figyelemmel a perbeli szerződések színleltége nem állapítható meg.

A felperes másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmét a bíróság megállapítási keresetnek minősítette, és úgy foglalt állást, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének a Pp. 123. §-ában meghatározott feltételei hiányoznak, mivel a felperesnek marasztalási keresetet kellett volna előterjesztenie, amelyben megjelölhette volna, hogy törvényes öröklés jogcímén mire vonatkozóan kéri tulajdonjoga megállapítását, az I. rendű alperest pedig minek kiadására kéri kötelezni.

Ezen álláspontjától függetlenül a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmet is vizsgálta érdemben, és azokat alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a perbeli szerződések megkötésekor az alpereseknél nem merült fel olyan akarathiba, amely a szerződések létrejöttét kizárná. Az I. rendű alperes mind gépjármű-vásárlási, mind bankszámla szerződés nyitási szándékát kifejezésre juttatta, a II. és III. rendű alperesek szintén kifejezték szerződéskötési szándékukat a gépjármű eladására, illetve a bankszámla szerződés megkötésére. A kölcsönösen kifejezett egybehangzó akaratnyilvánítások alapján a szerződések megkötöttek, a vételár kifizetésre, a gépjármű tulajdonjoga az I. rendű alperes javára bejegyzésre került. A bankszámla feletti rendelkezési jogot az I. rendű alperes gyakorolta. A harmadlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban a bíróság osztotta az alperesek azon hivatkozását, mely szerint a bankszámlán elhelyezett, vagy jóváírt pénzeszegeken a számlatulajdonos tulajdonjogot szerez a Ptk. 94. §, illetve 119. § alapján, ezért álláspontja szerint nincs helye olyan megállapításnak, mely szerint a bankszámlán szereplő pénzeszeg tulajdonosa néhai ... volt.

Mindezek alapján a bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 254.000.- forint, a III. rendű alperesnek pedig 150.000.-forint perköltséget. Megállapította, hogy az ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik, míg a felmerült illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet részbeni megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy a ...típusú személygépkocsi adásvételére kötött szerződés színlelt és ennek okán semmis volt, s az valójában néhai ..., valamint a II. rendű alperes között jött létre. Ezen túlmenően kérte az ítélet további rendelkezéseit azok megalapozatlansága miatt hatályon kívül helyezni s e körben a járásbírószágot új eljárásra kötelezni.

A gépkocsira vonatkozó adásvételi szerződés tekintetében másodlagosan szintén az ítélet hatályon kívül helyezését és a járásbírószág új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

Álláspontja szerint a járásbírószág a tényállást nem tárta fel teljeskörűen, illetőleg abból nem megfelelő jogkövetkezményeket vont le, ezért ítélete megalapozatlan.

Fellebbezésében részletesen kitért a járásbírószág által megvalósított eljárási szabálysértésekre és téves anyagi jogértelmezésre is.

Az eljárási szabálysértések körében mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy mivel a II. rendű alperes a kereset elutasítására irányuló határozott nyilatkozatot nem tett, a kereset elutasításának nem volt helye, figyelemmel arra is, hogy a gépkocsi vásárlásának körülményeivel kapcsolatosan a II. rendű alperes törvényes képviselője az I. rendű alperessel ellentétesen nyilatkozott és ez igazolta előadását, amelyet a benyújtott okirati bizonyítékok is alátámasztanak. Hivatkozott arra is, hogy a járásbírószág a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének nem, illetőleg nem megfelelően tett eleget. A per első tárgyalásán adott rövid tájékoztatást a bizonyítási teherről, azonban ez nem felelt meg az 1/2009 (VI. 29.) Pk. véleményben foglaltaknak. A 2015. január 16-ai keltű kereset módosításra vonatkozóan pedig a 2/2010 (VI. 28.) Pk. vélemény 3. pont a.-ban foglaltak ellenére tájékoztatást egyáltalán nem adott.

Sérlemelte, hogy a járásbírószág a bizonyítási indítványai többségét elutasította, a rendelkezésre álló bizonyítékokat pedig feltűnően okszerűtlenül és életszerűtlenül értékelte. Álláspontja szerint az ítélet indokolása nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy egyes bizonyítékokat miért zárt ki értékelése során. Előadta azt is, hogy az érvénytelenség megállapítása iránti perekben a kérelemhez kötöttség elve nem érvényesül maradéktalanul, ezért a járásbírószág az általa kérttől eltérően más jogkövetkezményt is alkalmazhatott volna, illetve amennyiben hiányosnak ítélte meg valamelyik kereseti kérelmét, akkor hiánypótlásra kellett volna felhívnia. A téves anyagi jogi értelmezés körében a felperes arra utalt, hogy a járásbírószág tévesen értelmezte a színleltséggel kapcsolatosan feltárt tényállást. A II. rendű alperes törvényes képviselője ugyanis meghallgatásakor alátámasztotta az általa elmondottakat, az általa csatolt okirati bizonyítékok pedig igazolják, hogy a gépkocsi vételárát néhai ... fizette ki egy korábban szintén más nevére vásárolt gépkocsi részbeni beszámításával, az I. rendű alperes ugyanakkor semmit sem fizetett. Álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy néhai ... és a II. rendű alperes ügyleti akarata annak leplezésére irányult, hogy valójában a II. rendű alperes ... kívánta eladni a gépkocsit, azt pedig ... kívánta megvásárolni. Ebből következően az I. és II. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződés színleltsége, semmissége megállapítható. A bankszámla szerződés vonatkozásában ugyanakkor álláspontja szerint a járásbírószág nem volt abban a helyzetben, hogy annak színleltségéről megalapozottan döntsön, tekintettel arra, hogy az ehhez szükséges releváns tényeket nem tárta fel teljes körűen. A másodlagosan és harmadlagosan előterjesztett kereseti kérelmei kapcsán azzal érvelt, hogy a járásbírószág álláspontjával szemben a Pp. 123. §-a szerinti feltételek fennállnak, ugyanis az alperesektől teljesítést nem követelhet. Végül a harmadlagos kereseti kérelmével összefüggésben hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben a formálisan, számlatulajdonosként megjelölt I. rendű alperestől elkülönülő harmadik személy, néhai ... pénzeszköze került elhelyezésre a perbeli bankszámlán, mégpedig nem tulajdonátruházási céllal, ugyanis néhai ...nem kívánta ezt a pénzeszközt az I. rendű alperesre átruházni.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme a járásbíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A II. és a III. r. alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a járásbíróság a perben szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, melynek alapján a tényállást helyesen állapította meg, s érdemben helytálló döntést hozott.

A felperes elsődleges kereseti kérelmével kapcsolatban a járásbíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli szerződések színleltége nem állapítható meg. Az I.- II. és III. rendű alperes a szerződéseket meg kívánta kötni, közöttük a szerződés ennek megfelelően létrejött. A felperes azon állítása, hogy a II. és III. rendű alperes valójában néhai ... kívánt volna szerződést kötni, a perben nem nyert bizonyítást, mit ahogyan az sem, hogy néhai ... állt szándékában a szerződések megkötése.

Alaptalanul hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy a II. rendű alperes keresetre vonatkozó nyilatkozatának hiányában a gépkocsira vonatkozó adásvételi szerződés semmisségének megállapítása iránti kereset nem lett volna elutasítható, mivel a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) ilyen rendelkezést nem tartalmaz, ugyanis az, hogy a II. rendű alperes a keresetre nem nyilatkozott, elismerésnek nem tekinthető.

Egyébként az elsődleges keresetnek helyt adó döntés abban az esetben sem lett volna hozható, ha a II. rendű alperes a felperes előadását nem vitatva elismerte volna, hogy a gépkocsira vonatkozó adásvételi szerződést valójában néhai ... kívánta volna megkötni, hiszen a járásbíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a szerződés színleltségének megállapításához az egyoldalú színlelés nem elegendő, hanem az szükséges, hogy mindkét fél tudatosan, egyező akarattal ne kívánja megkötni az adott szerződést.

A felperes másodlagos és harmadlagos kereseti kérelme a járásbíróság álláspontjától eltérően tartalma szerint nem a Pp. 123. §-a szerinti megállapítási kereset, így az ott írt feltételek fennállását nem volt szükséges vizsgálni, ezért a törvényszék az ezzel kapcsolatos indokolást mellőzi.

A járásbíróság azonban a másodlagos, és harmadlagos kereseti kérelmet érdemben is vizsgálta s a törvényszék megítélése szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes ezen kereseti kérelmei alaptalanok.

A törvényszék e körben egyetért a járásbíróság jogi indokolásával is.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a járásbíróság érdemben helyes döntését a fenti indokolásbeli eltéréssel helybenhagyta.

A fellebbezésben írtakkal szemben a törvényszék megállapította, hogy a járásbíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére adna alapot.

A felperes azon hivatkozására, hogy a II. rendű alperes kereseti kérelemre vonatkozó nyilatkozatának hiányában a kereset elutasításának nem volt helye, a törvényszék utal a fentiekben ezzel kapcsolatban már kifejtett indokaira.

A törvényszék megítélése szerint a járásbíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján fennálló tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, hiszen a felperes által sem vitatottan a per első tárgyalásán erre sor került, mely tájékoztatás a kereseti kérelmek tartamának szoros összefüggése folytán a később előterjesztett másodlagos kereseti kérelemben megjelölt akarathiányra is kiterjedt, így azt megismételni nem kellett.

A felperes által indítványozott további bizonyítás lefolytatását a járásbíróság helytállóan mellőzte, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte. A kereseti kérelem körében pedig olyan hiányosság nem volt, amire vonatkozóan hiánypótlást kellett volna elrendelni.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a törvényszék a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az I. rendű alperes fellebbezési perköltségének a megfizetésére a rendelkező részben írtak szerint, mely az I. rendű alperest képviselő ügyvéd munkadíját foglalja magában. Ennek összegét a törvényszék a 32/2003 (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdés alapján mérlegeléssel állapította meg az áfával növelt összegben.

A felperes a perben teljes személyes költségmentességben részesült, így helyette a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli a 6/1986 (VI. 26.) IM. rendelet 13-14. §-a alapján.

..., 2015. június 4. napján

...sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

... sk. bíró

A kiadmány hitelül:

irodavezető